

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Det Utroligste

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 153. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-idm139748571610736/facsimile.pdf> (tilgået 18. maj 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

ud af Uhret, og alle voxte de i forfærdelig Størrelse, det var som om der ikke blev Plads for de virkelige Mennesker. Og da ved tolvte Slag Vægteren traadte ud med Kabuds og Morgenstjerne blev der et underligt Børe; Vægteren gik lige ind paa Brudgommen og slog ham for Panden med Morgenstjernen.

»Lig der!« sagde han, »Lige for Lige! Vi ere hevneede og Mester med! vi forsvinde!«

Og saa forsvandt hele Kunstværket; men Lysene rundt om i Kirken blev til store Lysblomster, og de forgyldte Stjerner under Loftet sendte lange, klare Straaler, Orgelet klang af sig selv. Alle Mennesker sagde at det var det *Utroligste*, de havde oplevet.

140] »Vil De saa tilsige den Rigtige!« sagde Prindsessen. »Han, som gjorde Kunstværket, han være min Ægtemand og Herre!«

15 Og han stod i Kirken, det hele Folk var hans Følgeskab, Alle glædede sig, Alle velsignede ham; der var ikke Een, der var misundelig, — ja det var det *Utroligste*!

---

alle voxte de i forfærdelig Størrelse, det var, som der blev neppe Plads for de virkelige Mennesker; og da, ved det tolvte Slag, Vægteren traadte ud med Kabuds og Morgenstjerne, blev der et underligt Børe. Vægteren gik lige ind paa Brudgommen og slog ham for Panden med Morgenstjernen.

»Lig der!« sagde han. »Nu ere vi hevneede og Mester med! vi forsvinde!« og saa forsvandt hele Kunstværket, men Lysene rundt om i Kirken bleve til store Lysblomster, og de forgyldte Stjerner under Loftet sendte lange, klare Straaler, Orgelet klang af sig selv; alle Mennesker sagde, at det var det *Utroligste*, de havde oplevet.

»Vil De saa tilsige den Rigtige!« sagde Prindsessen, »han, som gjorde Kunstværket, han være min Ægtemand og Herre!«

30 Og han stod i Kirken, det hele Folk var hans Følgeskab; Alle glædede sig, Alle velsignede ham; der var ikke Een, der var misundelig, ja det var det *Utroligste*.

H. C. Andersen.

---

18 sam] som om q, som r. 22 Nu ere] Lige for Lige! nu er q, Nu ere r. Under teksten H. C. Andersen r.